

Novi Matajur

Leto III - Štev. 10 (58)

UREDNIŠTVO in UPRAVA
Čedad - Piazzetta Terme Romane 9
Tel. (0432) 7 13 86
Poštni predal Čedad štev. 92
Casella postale Cividale n. 92

ČEDAD, 15. - 31. maja 1976

Autorizz. Tribun. di Trieste n. 450

Izdaja

ZTT

Tiskarna R. Libérale - Čedad

Izhaja vsakih 15 dni

Posamezna številka 150 lir
NAROČNINA: Letna 3000 lir
Za inozemstvo: 3500 lir
Poštni tekoči račun za Italijo
Založništvo tržaškega tiska
Trst 11-5374

Odgovorni urednik: Izidor Predan

Quindicinale

Za SFRJ žiro račun

50101-603-45361

«ADIT» DZS, 61000 Ljubljana,
Gradišče 10/II - Telefon 22-207

Sped. in abb. post. II gr./70
Poština plačana v gotovini
OGLASI: mm/st + IVA 12%
trgovski 100, legalni 200
finančno-upravni 150,
osmrtnice in zahvale 100,
mali oglasi 50 beseda

KATASTROFALNI POTRES V FURLANIJI IN BENEŠKI SLOVENIJI - NAD 1000 MRTVIH VEČ TISOČ RANJENIH - 200.000 BREZ STREHE

Neprecenljiva materialna škoda - Pomoč iz celega sveta - Prvi so se izkazali Slovenci v Trstu in Gorici - Ustanovljen koordinacijski odbor kulturnih društev v Čedadu - Nabiralna akcija Novega Matajurja

V četrtek 6. maja ob 9. uri zvečer je strašno zagrmelo nad Furlanijo in Beneško Slovenijo. Zemlja se je tresla, zidovi so pokali, hiše so se rušile, slišalo se je jokanje in kričanje, stokanje.

V enem hipu je bilo na stotine in stotine mrtvih, več tisoč ranjenih, 200 tisoč ljudi brez strehe. Zdelo se je, da je eksplodirala atomska bomba. Kmalu pa je bilo preživelim in prestrašenim ljudem vse jasno. Doživeli smo hud potres, takšnega, da naša zgodovina še ne pozna. Epicenter potresa je bil v Huminu (Gemoni), Buje in Majano kjer je bilo vse uničeno in ker je bilo največ človeških žrtev. Potres je imel veliko razsežnost in je hudo prizadel tiste slovenske vasi, ki so bolj blizu epicentra. Najbolj so bile hudo prizadete vasi v občini Brdo, Gorjani in Režija kjer smo imeli, na žalost več človeških žrtev. V Brdu je ubilo 9 ljudi, v Gorjanih 30 in v Režiji 7. Skupno 47 ljudi. Le v Zapadni Benečiji so najbolj prizadete vasi: Subid (v občini Ahten), Čenebola (Fojda), Mažerola (Cenobolana). Potres ni prizanesel niti vzhodni Benečiji, kjer je povzročil ogromno materialno škodo. Najbolj so poškodovane vasi na področju občine Špeter: Dol. Barnas, Ažla, Klenje in Špeter sam. V Sovodnjah se je porušilo hiša na Pečnjem. V Podbonescu pa so utrpeli največ škode Tarčet, Gorenji in Dolnji Marsin. Razpokane so hiše po vseh vaseh nediških dolin. Redki so tisti, ki spijo v stanovanjih. Bolj srečni so tisti, ki imajo osebne avtomobile in kamione. Večina jih spi po senikih in pod šotore.

Takoj po potresu so preživeli popadli za krampe in lopate, pa tudi z golimi rokami začeli odkopovati svojce. Telefonska zveza je bila v večini krajih prekinjena, prav tako električna luč, kar je še bolj otežkočilo reševanje.

V prvem dnevu po potresu je bila pomoč od zunaj prepočasna in nekoordinirana. V Bardo, Subid in Čenebolo so prišli prvi slovenski taborniki iz Trsta, ki so postavili prve šotore. Mladinci iz Sovodnjega, predvsem iz Matajurja so nesli že v petek v Čenebolo in Subid šotore društva «Ivan Trinko» in šotore, ki so jih pobrali po Sovodnjah.

Na društvu Ivan Trinko v Čedadu deluje že od prvega dne koordinacijski odbor beneških društev za pomoč od potresa prizadetemu prebivalstvu. Odbor je stalno povezan s koordinacijskim odborom v Trstu, ki so ga ustanovili med SPZ in Zvezo slovenskih športnih društev v Italiji.

Ta odbor je zbral že precej vsakovrstnega materiala, predvsem živeža, ki ga je posredoval preko beneškega odbora v Čedadu žrtvam potresa. V nedeljo 9. maja je prišla v prizadete kraje v Benečijo kolona avtomobilov izvršnega sveta SKGZ iz Trsta in prinesla ponesrečencem v Bardo, Tipano, Subid, Čenebolo, Mažerola in Ažlo vsakovrstno blago in šotore.

Sedaj prihaja pomoč iz cele Italije in tujine. Ganljiva je človeška solidarnost, s katero nas svet obkoljuje. Upamo, da bo ta solidarnost trajala,

(Nadaljevanje na 2. strani)

Nič ni ostalo od kmečke domačije. Tudi ta slika je bila posneta v Bardo

Stala v Dol. Barnasu, v kateri so zgubile življenje tri junice (Foto: P. Petricig)

NA DELO ZA OBNOVO!

Uboga Benečija! bi se moral glasiti naslov tega uvodnika. In res je uboga in nesrečna! Nesrečna najprej zaradi geografske lege, zemeljskega sestava, uboga zemlja skopa in nerodovitna, na kateri smo se vedno težko preživljali, z velikim trdom in mukami, zemlja čez katero so pustošile vse vojne vihere, zemlja emigracije od raznih režimov in oblasti zapuščena. Povrhu tega je bila sedaj še tako hudo prizadeta od naravne nesreče, od potresa.

Desetine mrtvih in ranjenih, opustošene vasi od Režije do nadiških dolin, to je rezultat hudega potresa, ki nas je prizadel v četrtek 6. maja zvečer in v soboto 8. maja zjutraj. Še bolj hudo pa je prizadel naše sotrpine, sosede Furlane in to na najbolj obuboženih področjih. Približno 1000 mrtvih, več tisoč ranjenih, nad 200 tisoč ljudi brez strehe!

Prizadeto je bilo ljudstvo, tako med Slovenci kot Furlani, ki je navajeno trpet. Prvi preživeli in prizadeti so popadli za krampe in lopate ter začeli reševati izpod ruševin svojce,

še le potem je prišla pomoč od zunaj. Italijanski novinarji, oblasti in tudi opazovalci se čudijo stolicizmu, vdanosti, pa tudi dostojanstvu, s katerim je sprejelo in preživlja prizadeto prebivalstvo to zadnjo, katastrofalno nesrečo.

Toda ta naša uzgledna odgovornost v nesreči, naša marljivost in dobra volja do dela, naj ne bo nikomur služila za izgovor, kot alibi, češ, da si znamo sami pomagati, da nas pustijo same, kajti katastrofa je prevelika.

Treba je, da vsi z skupnimi močmi lotimo dela za obnovo. Najprej je treba ugotoviti realno škodo in potem takoj izdelati načrte, odobriti potrebna sredstva in začeti izgradnjo. Žrtve so težke, a ni časa za objokovanje niti ne bo dopustno takšno izigravanje, kot so ga doživeli in ga še doživljajo nesrečneži v dolini Belice, na Siciliji.

Pričakujemo od oblasti in vsega sveta takojšnjo ter konkretno pomoč in solidarnost. S konkretno pomočjo pa bodo dobile oblasti v nas prve protagoniste za obnovo naše dežele.

Katastrofalni potres

(Nadaljevanje s 1. strani)

saj jo bomo dolgo potrebovali. Naš največji strah je zima, ki je na koledarju še daleč, a preveč blizu, če pomislimo, koliko časa bomo potrebovali, da obnovimo svoje domove. Šotori so začasna rešitev. Za tiste, ki se ne bodo mogli več vseliti v svoja stanovanja, bo nujno potrebno preskrbeti prikolice, kakor so to že napravili na Tolminskem.

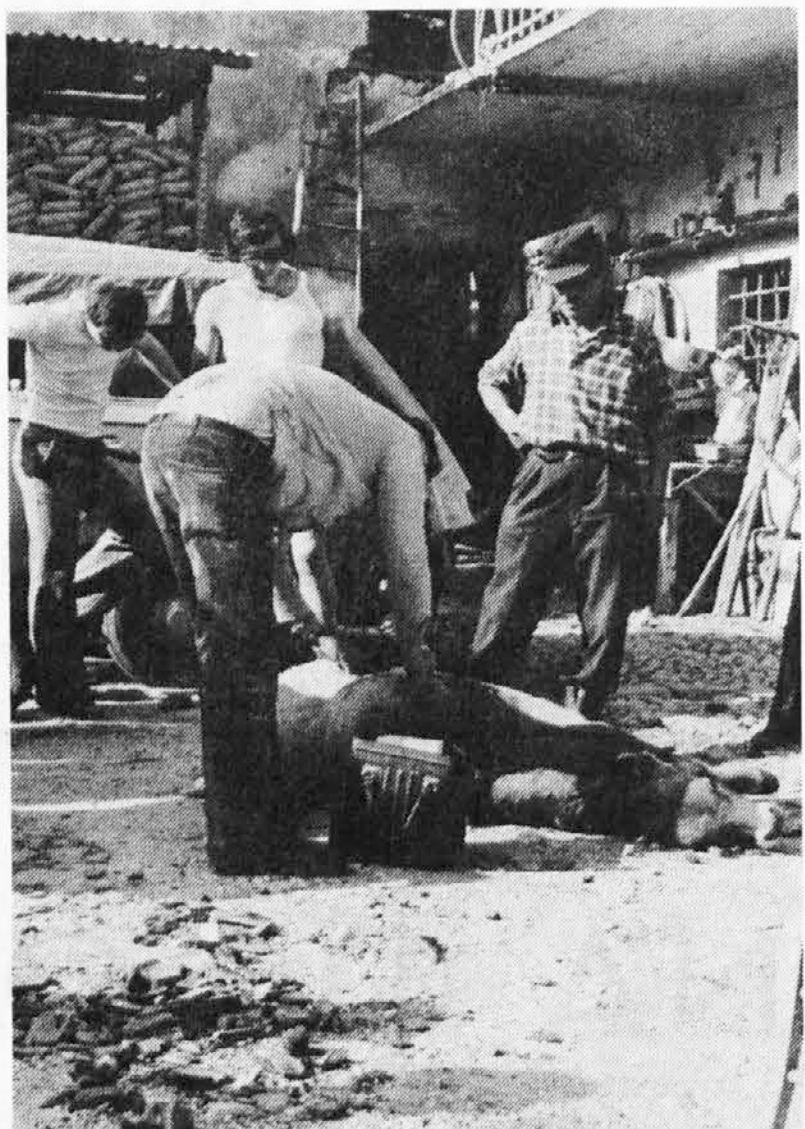
In ko mislimo na rešitev teh naših živlenskih problemov, se zemlja stalno trese, sunki za sunkom. Poškodovane hiše

se rušijo, strah se veča. Ljudje se sprašujejo: «Kaj bo iz nas?».

Težko je svetovati v teh težkih momentih, ko smo vsi prizadeti, vendar bi za zaključek radi svetovali:

Obdržimo mirnost in dostojanstvo, ki smo ga do zdaj dokazali. Tako bomo bolj lahko razmislili, kaj nam je treba. V tolažbo naj nam bo solidarnost celega sveta in ob podpori človekoljubnih ljudi bomo spet obnovili našo lepo Benečijo.

KATASTROFA POTRESA V SLIKAH

Niti veterinar ne more več pomagati živini, ki je bila žrtev potresa. Slika je bila posneta pred štalo, katere je gospodar Angelo Scaggianti iz Barnasa (Foto: G. Costaperaria)

Kar je ostalo od zvonika v Subidu (Foto: L. Feletig)

Spet prizor potresa iz Azle (Foto: P. Petricig)

Subid je bil zelo hudo prizadet (Foto: L. Feletig)

Tudi Klenje je zadel val potresa. Gospodinja hiše, ki se je komaj rešila, je Angelina Bevilacqua

APEL IZ BENEČIJE !

Že čestokrat je bila naša ožja domovina - Benečija - bičana in križana od naravnih ter vojnih grozot, zapuščena in preganjana, v zadnjih 30 letih od emigracije izkrvavljena in zdaj je spet težko udarilo po nas!

Strašanski potres je podsul naše brate, matere, očete, seestre in otroke, porušil hiše in cele vasi. Škoda sega v težke milijarde lir. Uničene so bile hiše, katere so bile zgrajene s slanim potom in krvjo naših emigrantov v tujini, hiše, ki so bile sad dolgoletnega truda in varčevanja.

V mnogih naših vaseh so ljudje zgubili vse, kar so imeli, po vseh vaseh naše Benečije pa so hiše razpokane in ne več primerne za stanovanje.

In zdaj, kaj bomo storili zdaj? Ko gledamo na razvaline vasi, na razpokane hiše, ko objokujemo izgubljena življenja naših dragih, mislimo na našo zgodovino, na naše preteklo življenje in trpljenje, na vse viharje, ki smo jih prestali in preživeli in se v tem trenutku zavedamo, da narod, ki je prestal toliko gorja, v trinaestih stoletjih svojega obstoja, ne sme izginiti iz zemlje, ki mu je toliko draga, ki nam je bila zavetje, zemlja s krvjo in potom prepojena. Zato nismo obupali. Našo živlensko silo črpamo iz naše preteklosti, iz stoletnega trpljenja. Tudi naši emigranti ne bo-

do obupali. Prepričani smo, da bodo podvojili sile in nam pomagali obnoviti našo-njihovo domovino - našo drago Benečijo.

V težkih trenutkih, ki jih preživljamo, nam je v veliko tolažbo konkretna človeška solidarnost iz celega sveta, a ne delajmo si utvar, ta solidarnost bo lahko kmalu usahnila in mi bomo ostali sami s svojo nesrečo in težavami. In ker hočemo živeti na svoji zemlji, ker hočemo obnoviti našo ožjo domovino, se moramo že sedaj zavedati, da bo padlo na nas največje breme. Za obnovo bo treba precej časa, zato moramo skrbeti tudi za naše današnje in jutrajšnje preživljanje, na čas, ko bodo drugi že lahko pozabili na naš potres. Zato smo se organizirali. V Čedadu smo ustanovili koordinacijski odbor med kulturnimi društvi in Zvezo beneških emigrantov za pomoč žrtvam potresa, kateri bo pomagal našim ljudem vsedotlej, dokler bo potrebno.

Koordinacijski odbor je začel z nabiralno akcijo v podporo žrtev potresa in prav tako Novi Matajur, kot poročamo na drugem mestu našega lista. Vsaka, tudi najmanjša pomoč, bo dobrodošla in koristna, saj nam bo pomagala da ostanemo na naši zemlji, da bomo nadaljevali življenje po tradicijah naših prednikov, da se bomo ohranili kot Slovenci.

NABIRALNA AKCIJA NOVEGA MATAJURJA IN KOORDINACIJSKEGA ODBORA ZA POMOČ ŽRTVAM POTRESA

V Čedadu je bil ustanovljen koordinacijski odbor med kulturnimi društvi in Zvezo slovenskih izseljencev iz Benečije za pomoč slovenskim žrtvam potresa. Odprta je nabiralna akcija v denarju za prizadeto prebivalstvo. Ustanove in posamezniki lahko pošljejo svoje prispevke na: Novi Matajur - Banca Cattolica di Cividale - tekoči račun štev. 4415, ali na koordinacijski odbor - Comitato di coordinamento pro terremotati - Banca Cattolica di Cividale - tekoči račun štev. 1934.

APERTE LE SOTTOSCRIZIONI DAL NOSTRO GIORNALE E DAL COMITATO PRO TERREMOTATI

E' stato costituito a Cividale il comitato di coordinamento fra i circoli culturali e l'associazione degli emigranti sloveni della Benečija per il soccorso ai terremotati delle zone abitate da popolazione slovena.

Il comitato è all'opera nei paesi sloveni sinistrati.

E' stata aperta una sottoscrizione a favore delle popolazioni colpite. Indirizzare le offerte al Comitato di coordinamento pro terremotati. Banca Cattolica di Cividale - c.c. n. 1934.

Ha aperto la sottoscrizione anche il nostro giornale.

Le offerte vanno indirizzate alla Banca Cattolica di Cividale c.c. N. 4415.

Ljudje nesejo iz hiše, kar morejo rešiti. Hiša je Giulia Venturinija iz Azle (Foto: G. Costaperaria)

POTRES TUDI V JUGOSLAVIJI

Najbolj prizadeta občina Tolmin

Kako je pri njih funkcionirala organizacija
prve pomoči

Tolmin. 10. maja.

Potres od četrta 6. maja, ki je razdejal del Furlanije in Beneške Slovenije, ni prizanesel niti sosednim krajem v Sloveniji. Najbolj je bila prizadeta občina Tolmin. Večjo ali manjšo škodo je napravil na področju cele občine. Posebno pa so bile prizadete vasi: Breginj, Podbela, Borjana, Hred, Staro Sedlo, Kobarid, Ladra, Smast, Zaga in Srpenica. V teh vaseh je bilo poškodovanih od 80 do 90% stavb. Obmejni prehod pri Robiču, Most na Nadiži in Učaja so zaprti zaradi neuporabnih cest na italijanski strani. K sreči ni bilo človeških žrtev razen nekaj lažje ranjenih. Če ni prišlo do človeških žrtev, je to zasluga organizacije družbene samozaščite, ki pripravlja, poučuje in vzgaja prebivalstvo, kako se mora obnašati in varovati ob primerih naravnih nesreč. Organizacija družbene samozaščite deluje po vseh občinah in po vseh vaseh.

«Kako je funkcionirala organizacija prve pomoči?» smo upražili predsednika SZDL Slovenije za občino Tolmin tov. Franca Kravanja, ki je s svojimi sodelavci vodil organizacijo in vsklajeval prvo pomoč. Tov. Kravanja nam je odgovoril: «Šest minut po potresu se je že sestal občinski štab družbene samozaščite. To je bilo mogoče, ker vsak član že v naprej ve, kje mu je mesto sestanka.

Štab je začel takoj ukrepati preko telefonskih in radijskih zvez s posameznimi vasi.

V nekaj urah je že imel

površni pregled nastale katastrofe, iz katerega je bilo razvidno, da ni človeških žrtev. Kljub velikanski škodi smo se oddahnili, kajti v naši družbi je osnovna in glavna skrb človek. Hitro smo obvestili vso slovensko in jugoslovansko javnost, katera se je začela takoj zanimati za našo usodo in poupraševati, kakšno pomoč potrebujemo. Povedali smo jim, da je ostalo brez strehe nad 2000 ljudi. Zato se je nudila prva pomoč s postavitvijo šotorov, ki so jih nudile vse slovenske organizacije, a posebno taborniki.

Že v prvem dnevu so bili postavljeni šotori tako, da ni ostal nihče brez strehe nad glavo. Takoj so bile na terenu zdravniške in socialne ekipe, ki so imele predvsem skrb za bolne, ostarele, osamelje ljudi in otroke. Te ekipe so se povezale s štabi v vaseh in skupaj določili, katerim družinam je treba nuditi prikolice, ki so začele takoj prihajati iz cele Slovenije, pa tudi iz drugih krajev Jugoslavije. V prikolice se bodo vselili predvsem bolni, ostareli, nosečnice in otroci. Danes, 10. maja, smo dobili že nad 200 prikolice. Bolj starejšim in bolnim smo preskrbeli bivanje po bolnicah in raznih domovih.

Zdaj so na delu na vsem področju strokovne ekipe: nekatere (sanitarne) pregledujejo užilnost vode, cepijo ljudi proti tifusu, kjer je to potrebno, ekipe gradbenih strokovnjakov, ki pregledujejo in ocenjujejo škodo in še popravljajo stanovanja, ki niso bile preveč poškodovane. V teku so vse priprave za sanacijo prizadetih vasi».

Kar je ostalo od hiše v Azli (Foto: P. Petricig)

APPELLO DALLA BENEČIJA

Già molte volte la nostra piccola patria, la Benečija, è stata colpita e martoriata da calamità naturali e belliche, abbandonata e perseguita sempre. Negli ultimi 30 anni è stata dissanguata dall'emigrazione ed ora è nuovamente e duramente colpita.

Il frutto del duro lavoro di anni da parte dei nostri emigranti per costruirsi una casa è stato distrutto in pochi spaventosi secondi. Che fare ora? Guardando le nostre case distrutte, i nostri paesi spettralmente vuoti, contando i nostri morti, e ripensando la nostra storia, le nostre sofferenze ed il nostro dolore antico ci pervade la certezza che un popolo come il nostro, che ha sofferto tanto nei tredici secoli della sua

storia su questa nostra terra, non si piegherà mai.

In questi terribili momenti, ci è stato di grande conforto l'aiuto offertoci da tutto il mondo, ma specialmente quello datoci dai nostri fratelli sloveni di Gorizia e Trieste e quello dei nostri emigranti. Ora bisogna pensare alla ricostruzione e perciò ci siamo organizzati per coordinare gli aiuti che ci vengono da ogni dove. Il nostro comitato di coordinamento ha iniziato inoltre una azione di raccolta di fondi per i più colpiti. Anche il nostro giornale si è organizzato in questo senso.

Pure la più piccola offerta è utile e necessaria per permetterci di continuare a vivere sulla nostra terra nelle nostre valli e nei nostri paesi.

I più colpiti sono i poveri

L'immane tragedia che ha colpito la nostra regione, ha trovato di nuovo uniti nel dolore e nella sofferenza i Friulani e gli Sloveni della provincia di Udine che qui convivono da oltre 13 secoli.

Si legge in tutti i giornali a diffusione nazionale che il Friuli ed i Friulani sono stati duramente colpiti: questa è la realtà, ma è incompleta. Accanto alle sofferenze dei Friulani, ci sono i paesi sloveni totalmente distrutti: basterebbe citare i paesi totalmente sloveni di Podbardo (Cesariis), Bardo (Lusevera), Subid (Subit), Čenebola (Canebola), Mažerola Maserolis e tutti gli altri dalla Val Resia ad Azla (Azzida) nelle Valli del Natisone per renderci conto che la catastrofe ha colpito i Friulani e gli Sloveni.

Questi nostri paesi sloveni erano già prima di questa catastrofe tra i più poveri e più dissanguati dall'emigrazione e dalla voluta mancata

industrializzazione che sarebbe pur stata largamente possibile (vedi zone analoghe del Cadore, dell'Austria, Svizzera e della Jugoslavia). Ora la situazione è veramente disperata perchè non è rimasto loro proprio nulla.

Alla precaria situazione economica e alla tragedia di sangue e di vite di cui siamo testimoni si aggiunge ora il pericolo forse maggiore che abbia colpito fino ad ora la nostra gente slovena: il tentativo di allontanare gli Sloveni dai loro paesi e trasferirli a valle. Conosciamo già simili metodi «umanitari» adottati tra i Greci di Calabria in occasione delle alluvioni di tre anni fa allo scopo di snazionalizzarli portandoli tra la popolazione non greca della costa.

Se questa operazione è riuscita con i Greci di Calabria non riuscirà mai con la nostra popolazione slovena che vive da sempre su questa terra.

A TUTTI I SOCCORRITORI UN COMMOSO GRAZIE

In questi tragici momenti di lutto e di dolore che hanno colpito le nostre terre, il Friuli e la Slavia italiana o Beneška Slovenija in sloveno, rivolgiamo dalle colonne del nostro giornale un grazie commosso a tutti coloro che da ogni parte sono venuti a portarci il loro aiuto e la loro solidarietà.

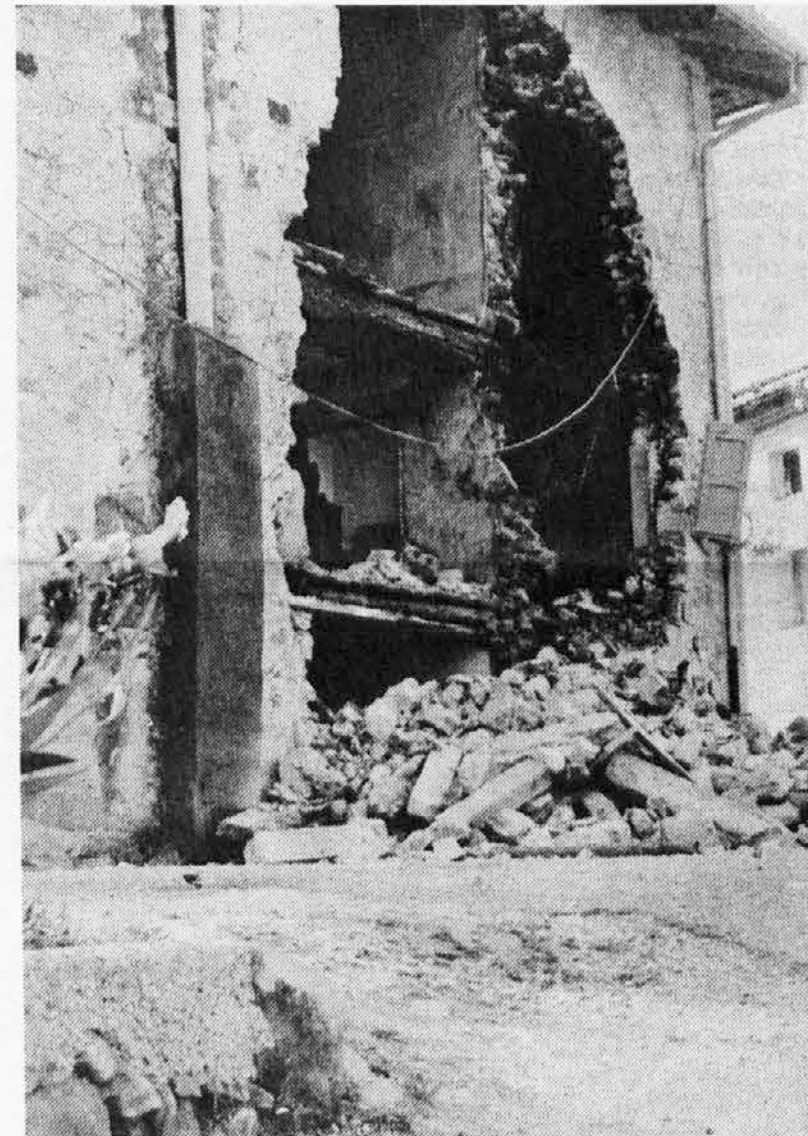
Vorremmo chiarire però una cosa: il Friuli è stato sì tragicamente colpito, ma anche le nostre terre slovene della provincia di Udine non sono state risparmiate, ma forse colpite anche più duramente perchè già dissanguate da 30 anni da un'emigrazione massiccia che ha depredato di menti e braccia, e tra le più valide, i nostri paesi e le nostre valli. Mentre il Friuli delle zone sinistrate si veniva consolidando nella sua situazione economica, le nostre terre erano ancor sempre emarginate

e discriminate da tutti i punti di vista.

Quindi questa immane tragedia ha colpito ancora una volta i più poveri ed i più indifesi: i vecchi, le donne rimaste sole, i bambini.

Detto questo in modo molto chiaro, vorremmo ringraziare tutti coloro che si prodigano per aiutarci: i soldati, la polizia, i carabinieri i volontari giunti da tutta Italia.

Ma non solo loro: al nostro fianco ci sono anche i nostri vicini austriaci, i francesi, i canadesi, ma particolarmente partecipi al nostro dolore i nostri fratelli Sloveni d'Italia e i tecnici iugoslavi che con i loro soccorsi, le loro apparecchiature elettroniche e la loro capacità organizzativa nel soccorso a popolazioni disastrose, hanno dato un aiuto inestimabile a tutti noi indistintamente.

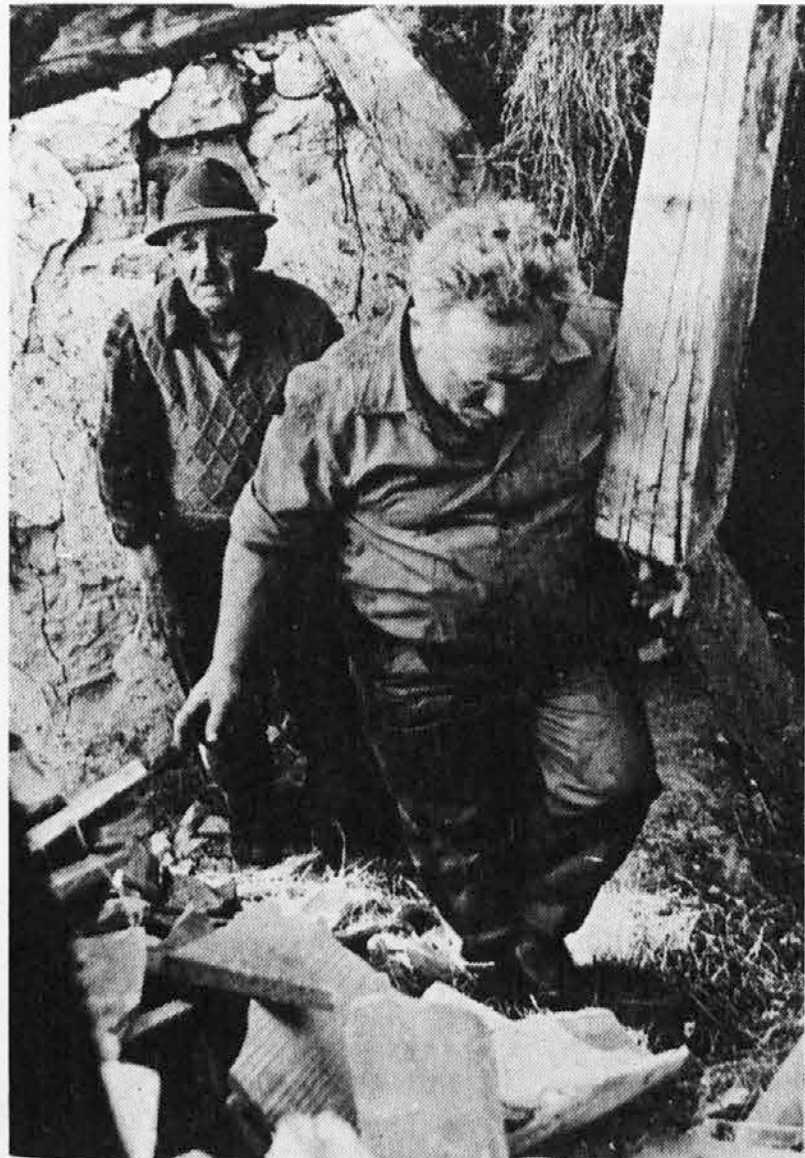
Tako zgleda hiša po potresu, v kateri je stanoval Comugnaro Andrea v Dol. Barnasu (Foto: G. Costaperaria)

AIUTO DALLA SVIZZERA

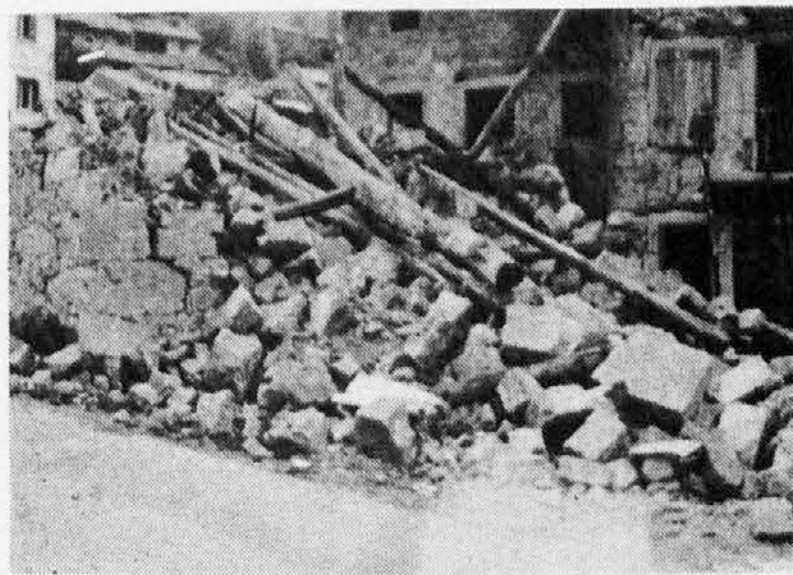
A seguito della visita dei sindaci sloveni dei comuni di Drenchia, Savogna e Grimalco di cui scriveremo diffusamente in seguito, il comune di Yverdon e il comune di Orbe, di Bonvillar ed altri hanno aperto una

sottoscrizione per i terremotati della slavia friulana - Beneška Slovenija.

Finora sono stati raccolti oltre 30.000 franchi svizzeri cioè oltre 11.000.000 di lire italiane.

V štali je vsa živina mrtva. Nič več se ne da rešiti. Kmeta sta obupana. Slika je iz Subida (Foto: L. Feletig)

Čenebola. Več je takšnih hiš, kot nam jih kaže zgornja slika. 80% pa jih je neprimernih za stanovanje (Foto: I. Predan)

FANTJE IZ MATAJURJA SO PARVI POMAGALI

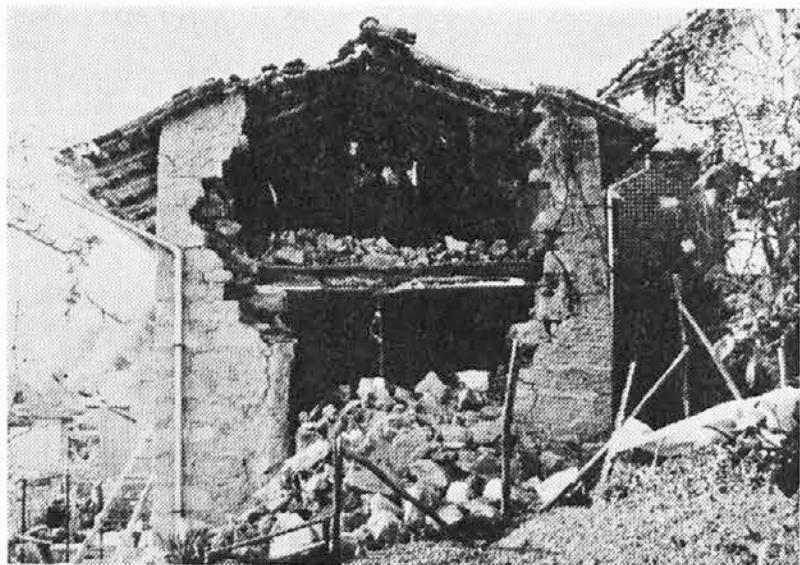
Hitro po potresu, ko so zvezdeli fantje iz Matajurja, da djela za pomoč ponesrečenim od potresa na društvu «Ivan Trinko» u Čedadu, odbor (komitat) naših društev, je paršlo iz Matajurja 15 puobu z avtomobili in prosili, kaj lahko pomagajo. Po vaseh so zbrali tende, druge jim je dalo društvo «Ivan Trinko» in so jih odnesli parvi u Čenebolo in Subid.

Njih inicijativa je hvale urjedna in od njih bi muorli uzet uzgled tudi drugi mladinci.

POLAVA - LIVEK

Mednarodni prehod s pasaporti

Od torka 11. maja je postau obmejni prehod Polava-Livek I. kategorije. Tuo se pravi, da se gre lahko na obe strani tudi s pasaporti. Takuo so se dogovorili obmejni organi Italije in Jugoslavije. Tuo se je izkazalo potrebno, ker je mednarodni prehod čez Štupico. Robič zapart zavojo razpok in plazov na cjesti. Pru takuo je zapart mednarodni prehod Učaja-Žaga u terski dolini.

Koliko truda za zgraditev hiše, ki je bila v enem trenutku porušena. Tudi ta posnetek je iz Subida (Foto: L. Feletig)

Obup pred posutimi hišami v Brdu

Sotori (tende) pred hišami v Škrutovem (Foto: I. Predan)

Manjku u tajšnih momentih, kot jih doživljamo sada, bi se muorli ljudje otresti egoizma in nucati med sabo človeško solidarnost.

SEZNAM MRTVIH IZ BRDA, GORJANOV IN REZIJE

Do sedaj je bilo ugotovljeno, da je zgubilo življenje zaradi potresa na ozemlju zapadne Benečije 47 ljudi. Tu spodaj njihova imena.

BARDO

Pez Isabella (70 let), Pez Antonio 71, Sgarban Pia 55, Pez Serafina 65, Pez Santa 83, Craziz Ermelina 54, Cragnolini Anna 81, Durlicco Luigi 69, Pez Gino, Pez Santa.

GORJANI

Assuero Ferigo (55 let), Alfeo Fraucile, Delfina Francile 25, Lucia Francile 80, Andrea Filaferro, Luigi Castenetto 80, Valeria Ermacora poročena Marcuzzi 46, Delfina Castenetti 72 Roberta Simonetti 1 leto, Elena Morandini 50, Carmen Manganelli 30, Gino Manganelli 62, Tiziana Manganelli 10, Delizia Marcuzzi 93, Moera Ermacora 40, Regina Anzilutti 70, Quinto Moro 40, Attilio Martinelli 70, Libero Placereani 64, Neri Moro 7, Silvano Simonetti 5, Teresina D'Alessandro, Emma Luccardi, Gisella Colautti, Anna Colautti, Delfina Filaferro, Babetta Kissinger poroč. Marcuzzi, Anna Morandini, Maria Placereani-Picin, Carmen Placereani.

REZIJA

Antonio di Lenardo 68, Maria Madotto, oba iz Osojanov. Di Lenardo Antonio 70, Madotto Maria 63, Buttolo Giovanni 67, Di Floreano Francesco 27, Di Floriano Luigi 69.

NJEKI O TENDAH U SV. LJENARTU

Mi, ki smo prehodili use od potresa posute vasi, mi, ki smo nesli nesrečnim ljudem parvo pomoč in jih uprašali, kaj narbuj potrebujejo, smo čuli pousod iste odgovore: «Nečjemo živeža, parnesite nam tende!».

Zavojo pomanjkanja tend so se nesrečni ljudje močili na dažu. Zatu so nastale polemike in ostre kritike zavojo tistih ljepih in velikih tend, ki so ble postavljene u Sv. Ljenartu, ki ni biu takuo hudo potresen.

Smo uprašali ljudi u Sv. Ljenartu: «Duo vam je dau tende?».

«Poskarbeu nam jih je naš šindak» so nam odgovorili.

Mi mislimo, da če je biu šindak kopac, če je znu preskarbjet tende, tudi če jih njeso takuo hitro potrebovali, mu je trjeba dvignit

klobuk, ker usak ima pravico, da si pomaga prej, ko je prepozno. Za požmagat pa so tisti šindaki, ki njeso znal preskarbjet tende tam, kjer je bluo narbuj potrjebno.

Kaj so napravli v Špjertu, Tavorjani, Ahtnu?

Težkuo nam je pisat tele reči, ker njeso momenti za polemike, pač pa moment, da si pomagamo kot bratje adan drugemu.

Kaj naj odgovorimo mi na kritike ljudi zavojo tend u Sv. Ljenartu?

Po pravici povjedano, tende, ki so postavljene u Sv. Ljenartu, blizu zdravih hiš, cjelih an nedotaknjenih vil, štonavajo, posebno za tistega, ki je videu u soboto 8. in nedeljo 9. maja u Čeneboli in Mažerolah po 6 ljudi pod adno lombreno, ker njeso imjeli kam iti, kadar je liu daž kot iz škafe.

Kdo ve, kolikokrat so te vprašali, kaj boš počel, ko boš velik.

Sedaj si malone že odrasel in se verjetno še nisi odločil; in vendar bi ti bilo prijetno gnesti ilovico z barvami ali rezljati v les svoje misli; morda bi ti ugajalo tudi uporabljati svojo brihtnost in svoje roke v iskanju okvare v motorju ali v električni napeljavi.

Seveda bi ti bilo prav tudi to, da bi to postalo neko stalno, neodvisno in plačano delo.

OBRTNIŠTVO
za bolj človeško delo

esa

ENTE SVILUPPO ARTIGIANATO
FRIULI VENEZIA GIULIA
viale Venezia 100 UDINE

USTANOVA ZA RAZVOJ OBRTNIŠTVA
V FURLANUJI - JULIJSKI KRAJINI
viale Venezia 100 VIDEM